

Tribunen där parti-, stats- och fackledningen står och vinkar framför José Martístatyn.

Historisk 1 Maj i Havanna

Eva Björklund

Jag har varit med många gånger, första gången var 1968, men detta var den största folksamlingen hittills. En massiv uppslutning – unga, barn och gamla, kvinnor och män, svarta, mörkhyade och ljushyllta kubaner manifesterade sitt stöd för den nyvalde presidenten, och den avgångne. Och många tillresta Kubavänner framför allt från Latinamerika och USA.

Vi närmade oss Paseo

Det är den stora avenyn från Malecon till Revolutions-torget, vid 7-tiden, från sidan, i högtalarna Silvio Rodríguez "La Masa". Avenyn var redan fullpackad med folk på hela sin 100-metersbredd, och så långt ögat kunde se bakåt och hela vägen fram till grässlutningen upp mot tribunen, där stats- och partiledningen kunde anas som miniatyrer, tillsammans med gäster från alla världens hörn. Stående på Paseo sjöng vi med i nationalsången, La Bayamesa – som inledde mötet halv åtta – och hörde sedan Fackliga Centralorganisationens ordförande tala, så det dånade genom enorma högtalarstaplar. Det verkade först omöjligt att komma i närheten. Men efter en knapp timme började vi röra oss framåt, det visade sig att vi alla – bortåt en miljon - skulle tåga förbi tribunen, med fanor och banderoller, och talkörer Leve Kuba, Fidel, Raul, Díaz Canel (notera skiftet, övergång till efternamn, på många sätt märks epokskiftet).

Det tog sen över en timme

Det gick långsamt för alla att ta sig förbi tribunen, jag

har ingen exakt uppgift på antalet, men denna 1a-Majmarsch kommer att vara bland historiens största, om inte den största. Det var varmt, packat, kroppskontakt, entusiastiskt, myrsteg framåt, och ett och annat salsasteg när utrymme gavs. Djupt rörda och lyckliga över att ha fått vara med om denna historiska 1 Maj i Havanna. Och på teve kunde vi sedan se hur folkmassorna marscherade i alla läners huvudstäder över hela öriket.

Inte 1a Maj, utan 12e: Stor Gaykarneval på Linea

E Linea är den långa breda avenyn från Malecon till La Punta, där den går ner i tunneln under Almendaresfloden.

Jag stod vid tunnelöppningen och väntade på bussen som aldrig kom. Det är inte ovanligt att väntan blir lång, och samtal uppstår bland de väntande. Jag kom i samspråk med två unga kvinnor, turister från Mexiko, och allt eftersom tiden led började vi tala om att ta en taxi. De tvekade, hade upplevt att det var väldigt dyrt. De hade inte fattat det dubbla systemet: billiga gamla privattaxi tar kubanska peso, men om de anar en betalningsstark turist, protesterar de inte när turisterna tar fram kubanska hårdvalutan Cuc, och då blir det 25 gånger dyrare.

Det tog nästan en timme innan jag förstod varför inga bussar kom. Jag såg att långt borta mot Vedado var det stopp, varken bilar eller bussar. Förklaring, jag upptäckte tåten på ett gatubrett karnevalståg på flera hundra meters avstånd.

Det var Gaykarnevalen. Så jag sprang dit för att ta bilder. Den var glittrande glad och utlevande dansant.

2a Maj, Fackliga Centralorganisationens stora internationella solidaritetsmöte

Till 1 maj kommer folk från många Kuba-solidaritetsföreningar med 1-Majbrigader, i år från 66 länder, huvudsakligen Amerika, men också Europa och Afrika. Och av tradition arrangerar ICAP tillsammans med Fackliga Centralorganisationen CTC ett stort internationellt möte den 2 maj, med bortåt 200 deltagare i Kongresspalatset.

ICAPs nya ordförande, Fernando Gonzalez, en av "De 5" hälsade välkommen och talade om behovet av solidaritet och enighet i kampen, och om Kuba som centrum för den internationella solidariteten med många folk i kamp för självständighet, mot imperialism och kolonialism.

Fernando González höll ett tal om behovet av enighet och solidaritet, om Kubas engagemang, centrum för soli-

daritet med Västsahara, Palestina, Puerto Rico, m fl, med 9 200 studerande från Afrika, och 6 200 kubaner biståndsarbetare i Afrika.

Han berättade att Kuba blivit invald i FN:s NGO-kommittés verkställande utskott, vilket visar vilket förtroende Kuba åtnjuter även bland de flesta länder för sitt omfattande bistånd och sitt arbete för fred, som i Colombia. Handeln med Europa påverkas mest av blockaden, Sammanlagt deltog, förutom kubanerna, över 40 000 personer från 85 länder i 1 Majtåget. och ett par hundra på mötet 2 Maj.

Livliga återkommande talkörer om Syrien, Lula, Venezuela, Nicaragua, Puerto Rico mfl